

Leyla ile Mecnun'un aşkından mülteciliğe bakmak

29/10/2018

Efsanenin aksine oyunun sonunda aşk kazanıyor. Mecnun ile Leyla'nın aşkı düşmanlık, saldırganlık, para ile satın alma gibi bir çok badireyi aşıyor. Başka bir ifadeyle, ırkçılığın ve yabancı düşmanlığının arttığı Avrupa coğrafyasında „bir arada yaşama umudu“ kazanıyor.

ARZU DEMİR / BRÜKSEL

Leyla ile Mecnun'un hikayesi, Arap, Fars, Urdu ve Türk edebiyatında farklı biçimlerde anlatılsa da özü aşka dairdir. Efsaneyi biliyorsunuz zaten. Ancak bu efsaneyi Belçika'da mültecilerin yaşadıkları sorunların anlatıldığı bir tiyatro oyunun ana teması olarak görmek hayli ilginçti.

Oyunu sahneye koyan rejisör ve senarist Poppe Bonstra.

Bonstra, 1998 yılından bu yana Hart Kolektif Tiyatrosu'nu çalıştırıyor.

Leyla ile Mecnun için sahnede, Fars, Türk, Flaman, Kongo, Afgan'ın da içinde olduğu 8 ulusal kimlikten tiyatrocusu vardı.

Oyun çok dilliydi. Yazılı metinden daha çok beden dili, müzik ve dans hakimdi.

Aşk kazanıyor

Bir yolculukla açılıyordu oyun. Efsanedeki Leyla ile Mecnun'un aşık oldukları yolculuk, sahnede mülteciliğin başladığı yerdirdi. Binbir çeşit riskin yer aldığı ancak umut ve umutsuzluk ikileminde bilinmeze dair bir yolculuk. Geriye dönebilme umudu gibi ölüm de vardır bu yolculukta.

Mülteciliğin başladığı yerde Leyla ile Mecnun'un hikayesi de başlıyor. Leyla ve Mecnun'da aşk, bir simge; barışın, kardeşliğin ve bir arada yaşamamanın simgesi.

Efsanenin aksine oyunun sonunda aşk kazanıyor. Mecnun ile Leyla'nın aşkı düşmanlık, saldırganlık, para ile satın alma gibi bir çok badireyi aşıyor. Başka bir ifadeyle, ırkçılığın ve yabancı düşmanlığının arttığı Avrupa coğrafyasında „bir arada yaşama umudu“ kazanıyor.

Finalde ise oyuncular ve izleyiciler sahnede Afrika ritimleri ile eşliğinde dans ediyor.

Bir arada olmak zorundayız

Rejisör ve senarist Poppe Bonstra, son 20 yıldır ağırlıklı olarak mültecilerin sorunlarına odaklanan tiyatro oyunlarına imza atıyor. Böylece ırkçılığa ve yabancı düşmanlığına karşı tutum alıyor. Bonstra, Leyla ile Mecnun için ise „Dünya ne kadar daha güzel olabilir, bunu çeşitli müzik ve danslarla anlatmak istedik. Ayır ayrı değil, bir arada olmak zorundayız“ diyor. Avrupa'da mültecilerin durumu için, „Evet öldürülmüyorlar belki ama başkalarına benzemek zorunda bırakılıyorlar“ yorumunu yapıyor.

Leyla ile Mecnun'ın hikayesinin bir simge olduğunu belirten Poppe Bonstra, „Irkçılığa karşı bir söz söylemek gerekiyor. Burada sembol de aşk oldu“ diye belirtiyor.

Source : Arzu Demir